

Vermindering administratieve lasten door Rijkswaterstaat

Aanleiding is een besluit van het Kabinet om de administratieve lasten voor bedrijven met tenminste 25 procent te verminderen. Rijkswaterstaat draagt daar aan bij door het zoveel mogelijk beperken van meet- en rapportageverplichtingen in de Wvo-vergunningen.

Wettelijk gezien is het niet mogelijk de verplichtingen geheel te laten vervallen. Wel is het mogelijk de frequentie waarmee u moet meten en rapporteren te verlagen. Rijkswaterstaat verwacht hiermee, over de totale groep van bedrijven met een Wvo-vergunning gerekend, een lastenverlichting van tenminste 50 procent te bereiken.

Wat gaat er veranderen?

Vanaf 1 januari 2007 hanteert Rijkswaterstaat de volgende werkwijze:

- Voor de zelfcontrole van vergunningseisen worden geen meet- en rapportageverplichtingen meer opgenomen in Wvo-vergunningen.
- Uitzondering hierop zijn bedrijven die onder de Europese IPPC-richtlijn vallen.
- Voor de rapportage van vrachten wordt de frequentie van de uit te voeren metingen verlaagd. Dit kan tot zover als de Europese E-PRTR-verordening toelaat.

Voor meer informatie: Helpdesk Water, tel: 0800-6592837, e-mail:

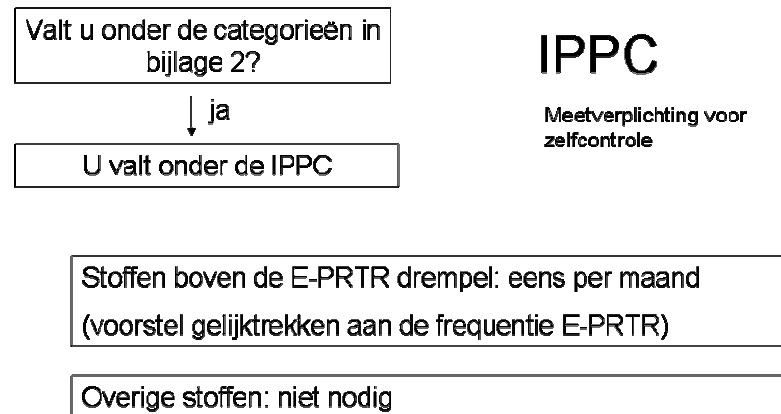
helpdeskwater@riza.rws.minvenw.nl.

Bijlage 1

Voor de uitvoering is het van belang of uw bedrijf

- onder de IPPC valt
- moet rapporteren op grond van de E-PRTR verordening
- MJV-plichtig bent (milieujaarsverslag)
- geheel vrijwillig meet en rapporteert
- heffingplichtig is op basis van het Uitvoeringsbesluit rijkswateren
- alleen een meetverplichting heeft op grond van de Wvo-vergunning
- geen van deze regelingen op uw bedrijf van toepassing is

Bent U een IPPC-plichtig bedrijf?

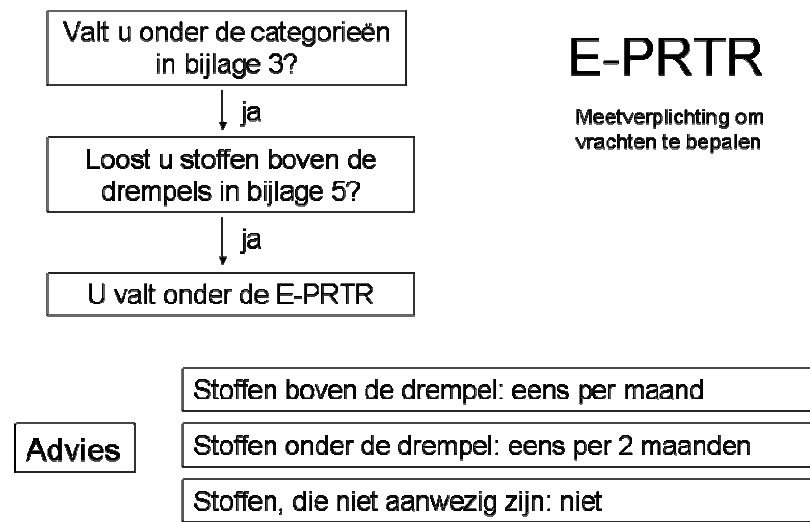
IPPC staat voor de Europese richtlijn voor Integrated Pollution Prevention and Control. Op Europees niveau worden eisen gesteld aan de meest milieubezwaarlijkste bedrijven. Als uw bedrijf valt onder één van de categorieën bedrijven met bijbehorende capaciteitsdrempels genoemd in bijlage 2, dan valt uw bedrijf onder de IPPC. De IPPC is volledig in de Nederlandse wetgeving verankerd.

De IPPC schrijft voor dat de vergunning passende eisen bevat voor de controle op de lozingen. In de Nederlandse wetgeving is deze verplichting verankerd in de Wm art 8.12 lid 2 en 4. De IPPC beoogt een *level playingfield* te creëren voor de grotere emissiebronnen, zowel wat betreft de toepassing van de beste beschikbare technieken als wat betreft de lozingseisen. Om te bepalen voor welke stoffen door mij een dergelijke verplichting zal worden opgelegd, geeft bijlage 5 met de bijbehorende emissiedrempels een goede indicatie. Ook kan gekeken worden voor welke stoffen in de BREF grenswaarden zijn opgenomen of welke stoffen worden aangemerkt als indicatief voor de beste beschikbare technieken.

Gelet op de Europese verplichting verzoek ik u in uw voorstel voor de nieuwe meetverplichting voor bovengenoemde stoffen een frequentie op te nemen van ten minste eens per maand. Deze verplichting zal in een nieuwe meetverplichting worden vastgelegd.

N.B. Als uw bedrijf ook verplicht is te rapporteren op basis van de E-PRTR-verordening ligt het voor de hand om dezelfde frequentie aan te houden, die u ook daar wilt hanteren.

Moet uw bedrijf rapporteren op basis van de E-PRTR-verordening?

De Europese E-PRTR verordening is op 18 januari 2006 van kracht geworden en betreft de instelling van een Europees register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen. In de verordening worden bedrijven rechtstreeks verplicht de uitstoot vast te stellen en te rapporteren, de lidstaten moeten bevoegde instanties aanwijzen om de data te valideren en de data doorzenden aan de Europese Commissie. Het betreft bedrijven, die in bijlage 3 worden genoemd en stoffen, die in bijlage 5 worden genoemd. De Commissie beheert het register en zorgt dat de data beschikbaar komen voor het publiek.

1. Valt uw bedrijf binnen de categorieën van bedrijven met bijbehorende capaciteitsdrempels in bijlage 3?
 2. Zo ja, loost u één of meer stoffen boven de drempels genoemd in bijlage 5?
- Dan valt uw bedrijf onder de verplichtingen van de E-PRTR.

De E-PRTR verordening is rechtstreeks van kracht voor bedrijven. Met andere woorden uw bedrijf dient in principe zelf te bepalen voor welke stoffen de verplichting geldt. Bedrijven die gebruik maken van het elektronische milieujaarverslag kunnen daarvan gebruik blijven maken. Door de ministeries van VROM en V&W wordt in het e-MJV een module ingebouwd, die de relevante vrachten automatisch uit uw milieuverslag filtert en gereed maakt voor verzending naar de Commissie.

Wat betreft de kwaliteit van de vrachten geldt dat de vrachten geloofwaardig moeten zijn. In de verordening worden geen concrete eisen opgelegd aan de kwaliteit in de zin van voorgeschreven wijze van bepalen of de frequentie van de metingen. De verordening laat u vrij de vrachten te bepalen door metingen, berekeningen of schattingen. Wel dient u dit in de rapportage aan te geven. Ook dat zal de bovengenoemde module faciliteren. Het is uiteraard aan u om te bepalen hoe u de vrachten wilt bepalen en als u metingen gebruikt welke frequentie u wilt toepassen voor het rapporteren van de vrachten.

Bij de validatie van de vrachten, een taak die formeel bij het bevoegd gezag wordt neergelegd, zal ik, mits de meetresultaten in de loop van het jaar niet al te zeer van elkaar verschillen, uitgaan van een frequentie van tenminste eens per maand.

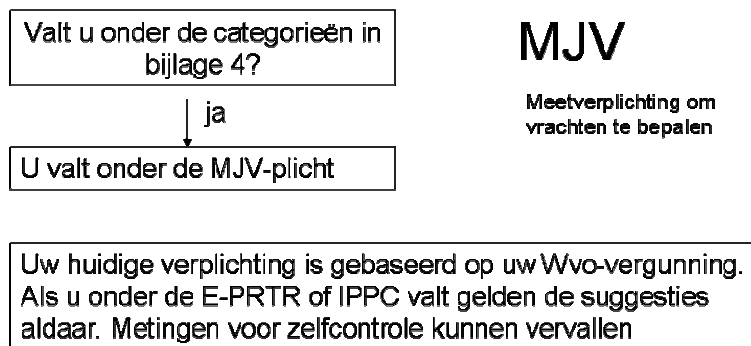
Bovenstaande is van toepassing op de stoffen, die door u boven de drempel worden geloosd.

Op de stoffenlijst van bijlage 5 zal een groot aantal stoffen genoemd staan, die in uw bedrijf in principe niet kunnen voorkomen. Althans, niet als grond- of hulpstof worden ingezet en niet in het productieproces voorkomen als eind- of tussenproduct. Bij de validatie van uw rapportage zal ik in die gevallen akkoord gaan dat u deze stoffen niet rapporteert.

Lastiger ligt het met de stoffen, die wel in uw afvalwater voorkomen, maar waarvan u op basis van de resultaten van de afgelopen jaren kunt veronderstellen dat deze niet boven de drempels van bijlage 5 uitkomen. Bij de validatie zal ik mij baseren op de resultaten van voorgaande jaren, ondersteund door metingen, die ten minste eens per twee maanden zijn uitgevoerd. Zodra uit die metingen blijkt dat er duidelijke afwijkingen naar boven optreden, dient u wel actie te ondernemen en de frequentie aan te passen. Ik verzoek u deze vrachten in uw rapportage op te nemen. Een alternatief is de vrachten eens per bijvoorbeeld drie jaar, maar dan een stuk nauwkeuriger, te meten.

Omdat de E-PRTR verordening rechtstreeks werkend is, zal deze verplichting niet in een nieuwe meetverplichting worden vastgelegd.

Is uw bedrijf verplicht een MJV (milieujaarverslag) op te stellen?

Valt uw bedrijf binnen de categorieën van bedrijven met bijbehorende capaciteitsdrempels in bijlage 4? Zo ja, dan bent u verplicht jaarlijks een milieuverslag op te stellen op grond van hoofdstuk 12 van de Wet milieubeheer. De laatste jaren gebruiken steeds meer bedrijven de mogelijkheid om de data elektronisch aan te leveren.

Voor het aanleveren van de 'water'-vrachten zijn geen ondergrenzen geformuleerd, maar wordt van u verwacht dat u zich baseert op de meetverplichting in uw Wvo-vergunning. Het is deze meetverplichting, die in deze brief ter discussie wordt gesteld.

Ik stel voor om uw nieuwe meetverplichting in grote lijnen te baseren op de E-PRTR verordening. Dat betekent dat u zich kunt beperken tot de stoffen, die genoemd worden in bijlage 5. De meetverplichting voor de overige stoffen die in uw Wvo-vergunning zijn opgenomen volgt in principe niet uit Europees recht. U kunt daarom een verzoek indienen om de meetverplichting voor deze stoffen te laten vervallen.

Wat betreft de rapportage van de vrachten stel ik de aanpak te kiezen, zoals geschetst bij de bedrijven, die onder de E-PRTR vallen.

Rapporteert uw bedrijf geheel vrijwillig?

U dient in ieder geval na te gaan of de E-PRTR-verordening van u vraagt dat u uw metingen en rapportage daarop aanpast. Verder staat het u natuurlijk geheel vrij te blijven rapporteren en een nauwkeurigheid te kiezen, die u nodig acht.

Zijn op uw bedrijf de IPPC-richtlijn en E-PRTR verordening niet van toepassing?

Als u niet in bovenstaande categorieën valt en toch een meetverplichting heeft op grond van uw Wvo-vergunning, dan staat de Europese regelgeving niet in de weg om de meetverplichting te laten vervallen. U kunt daarom een verzoek indienen om de meetverplichting geheel of gedeeltelijk te laten vervallen.

Uiteraard ontslaat het geheel of gedeeltelijk vervallen van de meetverplichting u niet van de verplichting om binnen de grenswaarden te blijven, die in uw Wvo-vergunning zijn opgenomen. Rijkswaterstaat blijft dat gewoon controleren. Daarbij zal de meet- en analysemethode die in uw vergunning is opgenomen gebruikt blijven worden. Uiteraard kunt u voor uzelf ook controleren of de lozing aan de grenswaarden voldoet. Dat kan met dezelfde meet- en analysemethode die in de vergunning is opgenomen, maar eventueel kunt u ook andere meet- en analysemethoden gebruiken, indien daarmee naar uw oordeel een adequate toetsing aan de grenswaarde mogelijk is.

Bijlage 2 Lijst met IPPC-plichtige categorieën

1. Energie-industrie

- 1.1. Stookinstallaties met een hoeveelheid vrijkomende warmte van meer dan 50 MW(1).
- 1.2. Aardolie- en gasraffinaderijen.
- 1.3. Cokesfabrieken.
- 1.4. Installaties voor het vergassen en vloeibaar maken van steenkool.

2. Productie en verwerking van metalen

- 2.1. Installaties voor het roosten of sinteren van ertsen, met inbegrip van zwavelhoudend erts.
- 2.2. Installaties voor de productie van ijzer of staal (primaire of secundaire smelting), met inbegrip van uitrusting voor continugieten met een capaciteit van meer dan 2,5 ton per uur.
- 2.3. Installaties voor verwerking van ferrometalen door:
 - a. warmwalsen met een capaciteit van meer dan 20 ton ruwstaal per uur;
 - b. smeden met hamers met een slagarbeid van meer dan 50 kilojoule per hamer, wanneer een thermisch vermogen van meer dan 20 MW wordt gebruikt;
 - c. het aanbrengen van deklagen van gesmolten metaal, met een verwerkingscapaciteit van meer dan 2 ton ruwstaal per uur.
- 2.4. Smelterijen van ferrometalen met een productiecapaciteit van meer dan 20 ton per dag.
- 2.5. Installaties:
 - a. voor de winning van ruwe non-ferrometalen uit erts, concentraat of secundaire grondstoffen met metallurgische, chemische of elektrolytische procédés;
 - b. voor het smelten van non-ferrometalen, met inbegrip van legeringen, inclusief terugwinningsproducten (affineren, vormgieten) met een smeltcapaciteit van meer dan 4 ton per dag voor lood en cadmium of 20 ton per dag voor alle andere metalen per dag.
- 2.6. Installaties voor oppervlaktebehandeling van metalen en kunststoffen door middel van een elektrolytisch of chemisch procédé, wanneer de inhoud van de gebruikte behandelingsbaden meer dan 30 m³ bedraagt.

3. Minerale industrie

- 3.1. Installaties voor de productie van cementklinkers in draaiovens met een productiecapaciteit van meer dan 500 ton per dag, of van ongebluste kalk in draaiovens met een productiecapaciteit van meer dan 50 ton per dag, of in andere ovens met een productiecapaciteit van meer dan 50 ton per dag.
- 3.2. Installaties voor de winning van asbest en de fabricage van asbestproducten.
- 3.3. Installaties voor de fabricage van glas, met inbegrip van installaties voor de fabricage van glasvezels, met een smeltcapaciteit van meer dan 20 ton per dag.
- 3.4. Installaties voor het smelten van minerale stoffen, met inbegrip van installaties voor de fabricage van mineraalvezels, met een smeltcapaciteit van meer dan 20 ton per dag.
- 3.5. Installaties voor het fabriceren van keramische producten door middel van verhitting, met name dakpannen, bakstenen, vuurvaste stenen, tegels, aardewerk of porselein, met een productiecapaciteit van meer dan 75 ton per dag, en/of een ovencapaciteit van meer dan 4 m³ en met een plaatsingsdichtheid per oven van meer dan 300 kg/m³.

4. Chemische industrie

Onder fabricage in de zin van de categorieën van activiteiten van deel 4 wordt verstaan de fabricage van de in 4.1

tot en met 4.6 genoemde stoffen of groepen van stoffen op industriële schaal door chemische omzetting.

- 4.1. Chemische installaties voor de fabricage van organisch-chemische basisproducten, zoals:

- a. eenvoudige koolwaterstoffen (lineaire of cyclische, verzadigde of onverzadigde, alifatische of aromatische),
 - b. zuurstofhoudende koolwaterstoffen, zoals alcoholen, aldehyden, ketonen, carbonzuren, esters, acetaten, ethers, peroxyden, epoxyharsen,
 - c. zwavelhoudende koolwaterstoffen,
 - d. stikstofhoudende koolwaterstoffen, zoals aminen, amiden, nitroso-, nitro- en nitraatverbindingen, nitrillen, cyanaten, isocyanaten,
 - e. fosforhoudende koolwaterstoffen,
 - f. halogeenhoudende koolwaterstoffen,
 - g. organometaalverbindingen,
 - h. kunststof-basisproducten (polymeren, kunstvezels, cellulosevezels),
 - i. synthetische rubber,
 - j. kleurstoffen en pigmenten,
 - k. tensioactieve stoffen en tensiden.
- 4.2. Chemische installaties voor de fabricage van anorganisch-chemische basisproducten, zoals:
- a. van gassen, zoals ammoniak, chloor of chloorwaterstof, fluor of fluorwaterstof, kooloxiden, zwavelverbindingen, stikstofoxiden, waterstof, zwaveldioxide, carbonyldichloride,
 - b. van zuren, zoals chroomzuur, fluorwaterstofzuur, fosforzuur, salpeterzuur, zoutzuur, zwavelzuur, oleum, zwaveligzuur,
 - c. van basen, zoals ammoniumhydroxide, kaliumhydroxide, natriumhydroxide,
 - d. van zouten, zoals ammoniumchloride, kaliumchloraat, kaliumcarbonaat, natriumcarbonaat, perboraat, zilvernitraat,
 - e. van niet-metalen, metaaloxiden of andere anorganische verbindingen, zoals calciumcarbide, silicium, siliciumcarbide.
- 4.3. Chemische installaties voor de fabricage van fosfaat-, stikstof- of kaliumhoudende meststoffen (enkelvoudige of samengestelde meststoffen).
- 4.4. Chemische installaties voor de fabricage van basisproducten voor gewasbescherming en van biociden.
- 4.5. Installaties voor de fabricage van farmaceutische basisproducten die een chemisch of biologisch procédé gebruiken.
- 4.6. Chemische installaties voor de fabricage van explosieven.

5. Afvalbeheer

Onverminderd artikel 11 van Richtlijn 75/442/EEG en artikel 3 van Richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen(2):

- 5.1. Installaties voor de verwijdering of nuttige toepassing van gevaarlijke afvalstoffen als bedoeld in de lijst van artikel 1, lid 4, van Richtlijn 91/689/EEG in de zin van de bijlagen II A en II B (handelingen R1, R5, R6, R8 en R9) van Richtlijn 75/442/EEG en van Richtlijn 75/439/EEG van de Raad van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie(3) met een capaciteit van meer dan 10 ton per dag.
- 5.2. Installaties voor de verbranding van stedelijk afval in de zin van Richtlijn 89/369/EEG van de Raad van 8 juni 1989 ter voorkoming van door nieuwe installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging(4) en Richtlijn 89/429/EEG van de Raad van 21 juni 1989 ter vermindering van door bestaande installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging(5), met een capaciteit van meer dan 3 ton per uur.
- 5.3. Installaties voor de verwijdering van ongevaarlijke afvalstoffen in de zin van bijlage II A van Richtlijn 75/442/EEG, rubrieken D8, D9, met een capaciteit van meer dan 50 ton per dag.
- 5.4. Stortplaatsen die meer dan 10 ton per dag ontvangen of een totale capaciteit van meer dan 25 000 ton

hebben, met uitzondering van stortplaatsen voor inerte afvalstoffen.

6. Overige activiteiten

6.1. Industriële installaties voor:

- a. de fabricage van papierpulp uit hout of uit andere vezelstoffen;
- b. de fabricage van papier en karton met een productiecapaciteit van meer dan 20 ton per dag.

6.2. Installaties voor de voorbehandeling (wassen, bleken, merceriseren) of het verven van vezels of textiel met een

verwerkingscapaciteit van meer dan 10 ton per dag.

6.3. Installaties voor het looien van huiden met een verwerkingscapaciteit van meer dan 12 ton eindproducten per dag.

6.4. a) abattoirs met een productiecapaciteit van meer dan 50 ton per dag geslachte dieren;

b) bewerking en verwerking voor de fabricage van levensmiddelen op basis van:

– dierlijke grondstoffen (andere dan melk) met een productiecapaciteit van meer dan 75 ton per dag eindproducten;

– plantaardige grondstoffen met een productiecapaciteit van meer dan 300 ton per dag eindproducten (gemiddelde waarde op driemaandelijkse basis);

c. bewerking en verwerking van melk, met een hoeveelheid ontvangen melk van meer dan 200 ton per dag

(gemiddelde waarde op jaarbasis).

6.5. Installaties voor de destructie of verwerking van kadavers en dierlijk afval met een verwerkingscapaciteit van

meer dan 10 ton per dag.

6.6. Installaties voor intensieve pluimvee- of varkenshouderij met meer dan:

– 40 000 plaatsen voor pluimvee;

– 2 000 plaatsen voor mestvarkens (van meer dan 30 kg); of

– 750 plaatsen voor zeugen.

6.7. Installaties voor de oppervlaktebehandeling van stoffen, voorwerpen of producten, waarin organische

oplosmiddelen worden gebruikt, in het bijzonder voor het appreteren, bedrukken, het aanbrengen van een

laag, het ontvetten, het vocht dicht maken, lijmen, verven, reinigen of impregneren, met een verbruikscapaciteit

van meer dan 150 kg oplosmiddel per uur, of meer dan 200 ton per jaar.

6.8. Installaties voor de fabricage van koolstof (harde gebrande steenkool) of elektrografiet door verbranding of

grafitisering.

(1) De concrete vereisten van Richtlijn 88/609/EEG voor bestaande installaties blijven nog tot 31 december 2003 van kracht.

(2) PB nr. L 377 van 31. 12. 1991, blz. 20. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 94/31/EG (PB nr. L 168 van 2. 7. 1994, blz. 28).

(3) PB nr. L 194 van 25. 7. 1975, blz. 23. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/692/EEG (PB nr. L 377 van 31. 12. 1991, blz. 48).

(4) PB nr. L 163 van 14. 6. 1989, blz. 32.

(5) PB nr. L 203 van 15. 7. 1989, blz. 50.

Bijlage 3 Lijst met E-PRTR-plichtige categorieën

Activiteit / Capaciteitsdrempel

1. Energiesector

- a) Aardolie- en gasraffinaderijen
- b) Installaties voor vergassing en vloeibaar maken van steenkool *
- c) Thermische krachtcentrales en andere stookinstallaties. Met een warmte-input van 50 megawatt (MW)
- d) Cokesovens *
- e) Steenkoolwalserij met een capaciteit van 1 ton per uur
- f) Installaties voor de fabricage van steenkoolproducten en vaste rookvrije brandstof *

2. Productie en verwerking van metalen

- a) Installaties voor het roosten of sinteren van erts, met inbegrip van zwavelhoudend erts *
- b) Installaties voor de productie van rawijzer of staal (primaire of secundaire smelting) met inbegrip van installaties voor continugieten. Met een capaciteit van 2,5 ton per uur
- c) Installaties voor de verwerking van ferrometalen:
 - i) warmwalserijen. Met een capaciteit van 20 ton rawstaal per uur
 - ii) smederijen met hamers. Met een energie van 50 kilojoule per hamer, als het calorisch vermogen 20 MW overtreft
 - iii) installaties voor het aanbrengen van deklagen van gesmolten metaal. Met een verwerkingscapaciteit van 2 ton rawstaal per uur
- d) Ferrometaalgieterijen Met een productiecapaciteit van 20 ton per dag
- e) Installaties:
 - i) voor de winning van ruwe non-ferrometalen uit erts, concentraat of secundaire grondstoffen met metallurgische, chemische of elektrolytische procédés*
 - ii) voor het smelten van non-ferrometalen, met inbegrip van het vervaardigen van legeringen, inclusief terugwinningsproducten (affineren, vormgieten, enz.) Met een smeltcapaciteit van 4 ton per dag voor lood en cadmium of 20 ton per dag voor alle andere metalen
- f) Installaties voor oppervlaktebehandeling van metalen en kunststoffen door middel van een elektrolytisch of chemisch procédé. Als de inhoud van de gebruikte behandelingsbaden 30 m3 bedraagt

3. Minerale industrie

- a) Ondergrondse mijnbouw en aanverwante activiteiten *
- b) Dagbouw en steenwinning. Bij een effectief productieareaal van 25 hectare
- c) Installaties voor de productie van:
 - i) cementklinkers in draaiovens met een productiecapaciteit van 500 ton per dag
 - ii) ongebluste kalk in draaiovens. Met een productiecapaciteit van 50 ton per dag
 - iii) cementklinkers of ongebluste kalk in andere ovens. Met een productiecapaciteit van 50 ton per dag
- d) Installaties voor de winning van asbest en de fabricage van asbestproducten*
- e) Installaties voor de fabricage van glas, met inbegrip van installaties voor de fabricage van glasvezels. Met een smeltcapaciteit van 20 ton per dag
- f) Installaties voor het smelten van minerale stoffen, met inbegrip van installaties voor de fabricage van mineraalvezels. Met een smeltcapaciteit van 20 ton per dag.
- g) Installaties voor de fabricage van keramische producten door middel van bakken, met name dakpannen, bakstenen, vuurvaste stenen, tegels, aardewerk of porselein. Met een productiecapaciteit van 75 ton per dag of met een ovencapaciteit van 4 m³ en met een plaatsingsdichtheid per oven van 300 kg/m³

4. Chemische industrie

- a) Chemische installaties voor de fabricage op industriële schaal van organische chemische basisproducten, zoals:
 - i) eenvoudige koolwaterstoffen (lineaire of cyclische, verzadigde of onverzadigde, alifatische of aromatische)
 - ii) zuurstofhoudende koolwaterstoffen, zoals alcoholen, aldehyden, ketonen, carbonzuren, esters, acetaten, ethers, peroxiden, epoxyharsen
 - iii) zwavelhoudende koolwaterstoffen
 - iv) stikstofhoudende koolwaterstoffen, zoals aminen, amiden, nitroso-, nitro- en nitraatverbindingen, nitrilen, cyanaten, isocyanaten
 - v) fosforhoudende koolwaterstoffen
 - vi) gehalogeneerde koolwaterstoffen
 - vii) organometaalverbindingen
 - viii) kunststof-basisproducten (polymeren, kunstvezels, cellulosevezels)
 - ix) synthetische rubber
 - x) kleurstoffen en pigmenten
 - xi) tensioactieve stoffen en tensiden
- b) Chemische installaties voor de fabricage op industriële schaal van anorganische chemische basisproducten, zoals:
 - i) gassen, zoals ammoniak, chloor of chloorwaterstof, fluor of fluorwaterstof, kooloxiden, zwavelverbindingen, stikstofoxiden, waterstof, zwaveldioxide, carbonylchloride
 - ii) zuren, zoals chroomzuur, fluorwaterstofzuur, fosforzuur, salpeterzuur, zoutzuur, zwavelzuur, oleum, zwavelig zuur
 - iii) basen, zoals ammoniumhydroxide, kaliumhydroxide, natriumhydroxide
 - iv) zouten, zoals ammoniumchloride, kaliumchloraat, kaliumcarbonaat, natriumcarbonaat, perboraat, zilvernitraat
 - v) niet-metalen, metaaloxiden of andere anorganische verbindingen, zoals calciumcarbide, silicium, siliciumcarbide
- c) Chemische installaties voor de fabricage op industriële schaal van fosfor-, stikstof- of kaliumhoudende meststoffen (enkelvoudige of samengestelde meststoffen) *
- d) Chemische installaties voor de fabricage op industriële schaal van basisproducten voor gewasbescherming en van biociden *
- e) Installaties voor de fabricage op industriële schaal van farmaceutische basisproducten met behulp van een chemisch of biologisch procédé *
- f) Installaties voor de fabricage op industriële schaal van explosieven en pyrotechnische producten *

5. Afval- en afvalwaterbeheer

- a) Installaties voor de nuttige toepassing of verwijdering van gevaarlijk afval die 10 ton per dag ontvangen
- b) Installaties voor de verbranding van niet-gevaarlijk afval in de zin van Richtlijn 2000/76/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval (2). Met een capaciteit van 3 ton per uur
- c) Installaties voor de verwijdering van niet gevaarlijk afval Met een capaciteit van 50 ton per dag.
- d) Stortplaatsen (met uitzondering van stortplaatsen voor inert afval en stortplaatsen die voor 16 juli 2001 definitief zijn gesloten of waarvoor de nazorgfase zoals voorgeschreven door de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 13 van Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen (3) is afgesloten) die 10 ton per dag ontvangen of met een totale capaciteit van 25 000 ton
- e) Installaties voor de verwijdering of terugwinning van kadavers en dierlijk afval met een verwerkingscapaciteit van 10 ton per dag
- f) Installaties voor de behandeling van stedelijk afvalwater Met een capaciteit van 100 000 inwonerequivalenten
- g) Onafhankelijk geëxploiteerde installaties voor de behandeling van industrieel afvalwater, ten dienste van een of meer activiteiten in deze bijlage. Met een capaciteit van 10 000 m per dag (4).

6. Productie en verwerking van papier en hout

- a) Industriële installaties voor de fabricage van pulp uit hout of uit gelijkaardige vezelstoffen *
- b) Industriële installaties voor de fabricage van papier en karton en andere primaire houtproducten (zoals spaanplaat, vezelplaat en multiplex). Met een productiecapaciteit van 20 ton per dag
- c) Industriële installaties voor de conservering van hout en houtproducten met chemicaliën. Met een productiecapaciteit van 50 m³ per dag

7. Intensieve veeteelt en aquacultuur

- a) Installaties voor intensieve pluimvee- of varkenshouderij
 - i) Met 40 000 plaatsen voor pluimvee
 - ii) Met 2 000 plaatsen voor mestvarkens (van meer dan 30 kg)
 - iii) Met 750 plaatsen voor zeugen
- b) Intensieve aquacultuur. Met een productiecapaciteit van 1 000 ton vis of schelpdieren per jaar

8. Dierlijke en plantaardige producten van de levensmiddelen- en drankensector

- a) Abattoirs. Met een productiecapaciteit van 5 0 ton karkassen per dag
- b) Bewerking en verwerking voor de fabricage van levensmiddelen en dranken op basis van:
 - i) dierlijke grondstoffen (andere dan melk). Met een productiecapaciteit van 7 5 ton aan eindproducten per dag
 - ii) plantaardige grondstoffen. Met een productiecapaciteit van 300 ton eindproducten per dag (gemiddelde waarde op kwartaalbasis)
- c) Installaties voor de bewerking en verwerking van melk Met een ontvangstcapaciteit van 200 ton melk per dag (gemiddelde op jaarbasis)

9. Overige activiteiten

- a) Installaties voor de voorbehandeling (handelingen zoals wassen, bleken, merceriseren) of het verven van vezels of textiel. Met een verwerkingscapaciteit van 10 ton per dag
- b) Installaties voor het looien van huiden Met een verwerkingscapaciteit van 12 ton eindproducten per dag
- c) Installaties voor de oppervlaktebehandeling van stoffen, voorwerpen of producten waarbij organische oplossingsmiddelen worden gebruikt, in het bijzonder voor het appreteren, bedrukken, coaten, ontvetten, vocht dicht maken, lijmen, verven, reinigen of impregneren. Met een verbruikscapaciteit van 150 kg per uur of 200 ton per jaar
- d) Installaties voor de fabricage van koolstof (harde gebrande steenkool) of elektrografiet door verbranding of grafitisering *
- e) Installaties voor het bouwen van, en het verven of de verwijdering van verf van schepen. Met een capaciteit voor schepen van 100 m lang.

Een asterisk () betekent dat er geen capaciteitsdrempel van toepassing is (alle inrichtingen vallen onder de rapportageplicht).*

PB L 332 van 28.12.2000, biz. 91.

PB L 182 van 16.7.1999, biz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003.

De capaciteitsdrempel wordt uiterlijk in 2010 herzien aan de hand van de resultaten van de eerste rapportageronde.

Bijlage 4 Lijst met MJV-plichtige categorieën

1. Inrichtingen die behoren tot de categorieën van inrichtingen die zijn genoemd in bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, onder: 2.6, onder b; 5.3, onder b; 6.2, onder a of b; 7.4; 8.2, onder a of b; 9.3, onder g of h; 11.3, onder c, onder 1°, 4° of 6°, of d; 12.2, onder a; 16.3, onder b; 24.2; 28.4, onder e.
2. Pomp- en distributiestations ten behoeve van aardolie- of aardgaswinning die behoren tot de categorie van inrichtingen die is genoemd in bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, onder 1.3, onder a.
3. Electriciteitscentrales voor zover het betreft inrichtingen waarin brandstoffen worden verstoekt in één of meerdere installaties, met in totaal een thermisch vermogen van 300 Mw of meer.
4. Luchtvaartterreinen als bedoeld in artikel 1, onderdeel g, van de Luchtvaartwet, die behoren tot de categorie van inrichtingen die is genoemd in bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, onder 1.3, onder c.
5. Inrichtingen voor het vervaardigen van:
 - a. organische chemicalieën,
 - b. anorganische chemicalieën, of
 - c. fosfaat-, stikstof- of kaliumhoudende meststoffenmet een verwerkings- of productiecapaciteit van 100 000 ton of meer.
6. Inrichtingen voor het vervaardigen van:
 - a. producten voor gewasbescherming en biociden,
 - b. farmaceutische producten, die via een chemisch of biologisch procédé totstandkomen, of
 - c. explosievenmet een verwerkings- of productiecapaciteit van 20 000 ton per jaar of meer.
7. Inrichtingen bestemd voor het bewerken of verwerken van chemische producten, met inbegrip van elastomeren, peroxiden, alkenen en stikstofverbindingen met een productiecapaciteit van 50 000 ton per jaar of meer.
8. Bierbrouwerijen die behoren tot de categorie van inrichtingen die is genoemd in bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, onder 1.3, onder a of b, of onder 27.3.
9. Inrichtingen die behoren tot de categorie van inrichtingen die is genoemd in bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, onder 9.3, onder a, met een waterverdampingscapaciteit van 250 000 ton per jaar of meer.
10. Inrichtingen die behoren tot de categorie van inrichtingen die is genoemd in bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, onder 9.3, onder i, met een productiecapaciteit van 25 ton per uur of meer.
11. Inrichtingen die behoren tot de categorie van inrichtingen die is genoemd in bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, onder 11.3, onder b, met een capaciteit van 100 000 ton per jaar of meer.
12. Inrichtingen die behoren tot de categorie van inrichtingen die is genoemd in bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, onder 11.3, onder e, met een smeltcapaciteit van 150 000 ton per jaar of meer.
13. Inrichtingen voor de secundaire vervaardiging van non-ferrometalen of legeringen daarvan met productiecapaciteit van 100 000 ton per jaar of meer.
14. Inrichtingen die behoren tot de categorieën van inrichtingen die zijn genoemd in bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, onder 12.2, onder b, c, e, f of g met een productieoppervlak van 250 000 m² of meer.
15. Inrichtingen die behoren tot de categorie van inrichtingen die is genoemd in bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, onder 12.2, onder d, met een productieoppervlak van 250 000 m² of meer.

16. Inrichtingen die behoren tot de categorie van inrichtingen die is genoemd in bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, onder 12.2, onder h:
- voor het smelten van non-ferrometalen of legeringen daarvan met een productiecapaciteit van 15 000 ton per jaar of meer en een jaarproductie van 5000 ton of meer,
 - voor het gieten van ijzer met een jaarproductie van 5000 ton of meer, of
 - voor het gieten van non-ferrometalen met een jaarproductie van 4000 ton of meer.
17. Inrichtingen die behoren tot de categorie van inrichtingen die is genoemd in bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, onder 12.2, onder i, met een productiecapaciteit van 100 000 ton per jaar of meer.
18. Inrichtingen die behoren tot de categorie van inrichtingen die is genoemd in bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, onder 13.3, onder a, met een jaarproductie voor het vervaardigen of assembleren van 10 000 of meer automobielen of motoren voor automobielen.
19. Inrichtingen die behoren tot de categorie van inrichtingen die is genoemd in bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, onder 13.3, onder b, voor zover het betreft scheepswerven met een doklengte van 200 meter of meer, waar straal- of conserveringswerkzaamheden in de open lucht plaatsvinden.
20. Inrichtingen die behoren tot de categorie van inrichtingen die is genoemd in bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, onder 16.1, onder a, en die tevens behoren tot categorie 1.3, onder b.
21. Inrichtingen die behoren tot de categorie van inrichtingen die is genoemd in bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, onder 27.3 voor zover het betreft inrichtingen met een capaciteit van 250 000 inwonerequivalenten of meer.
22. Inrichtingen waarin zich een verbrandingsinstallatie bevindt als bedoeld in artikel 12, tweede lid, eerste volzin, van richtlijn nr. 2000/76/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval (PbEG L 332).

Bijlage 5 Stoffenlijst E-PRTR met bijbehorende drempels

Nr.	CAS-nummer	Verontreinigende stof (VS) ⁽¹⁾	Drempelwaarde voor uitstoot (kolom 1)		
			in de lucht (kolom 1a) kg/jaar	in het water (kolom 1b) kg/jaar	in de bodem (kolom 1c) kg/jaar
1	74-82-8	Methaan (CH ₄)	100 000	— ⁽²⁾	—
2	630-08-0	Koolmonoxide (CO)	500 000	—	—
3	124-38-9	Kooldioxide (CO ₂)	100 miljoen	—	—
4		Fluorkoolwaterstoffen (HKF's) ⁽³⁾	100	—	—
5	10024-97-2	Distikstofoxide (N ₂ O)	10 000	—	—
6	7664-41-7	Ammoniak (NH ₃)	10 000	—	—
7		Andere vluchtige organische stoffen dan methaan (NMVOS)	100 000	—	—
8		Stikstofoxiden (NO _x /NO ₂)	100 000	—	—
9		Perfluorkoolwaterstoffen (PFK's) ⁽⁴⁾	100	—	—
10	2551-62-4	Zwavelhexafluoride (SF ₆)	50	—	—
11		Zwaveloxiden (SO _x /SO ₂)	150 000	—	—
12		Totaal stikstof	—	50 000	50 000
13		Totaal fosfor	—	5 000	5 000
14		Chloorfluorkoolwaterstoffen (HCFK's) ⁽⁵⁾	1	—	—
15		Chloorfluorkoolstoffen (CFK's) ⁽⁶⁾	1	—	—
16		Halonen ⁽⁷⁾	1	—	—
17		Arseen en zijn verbindingen (als As) ⁽⁸⁾	20	5	5
18		Cadmium en zijn verbindingen (als Cd) ⁽⁸⁾	10	5	5
19		Chroom en zijn verbindingen (als Cr) ⁽⁸⁾	100	50	50
20		Koper en zijn verbindingen (als Cu) ⁽⁸⁾	100	50	50
21		Kwik en zijn verbindingen (als Hg) ⁽⁸⁾	10	1	1
22		Nikkel en zijn verbindingen (als Ni) ⁽⁸⁾	50	20	20
23		Lood en zijn verbindingen (als Pb) ⁽⁸⁾	200	20	20
24		Zink en zijn verbindingen (als Zn) ⁽⁸⁾	200	100	100
25	15972-60-8	Alachloor	—	1	1
26	309-00-2	Aldrin	1	1	1
27	1912-24-9	Atrazine	—	1	1
28	57-74-9	Chlordaan	1	1	1

⁽¹⁾ De uitstoot van verontreinigende stoffen die onder meerdere categorieën van verontreinigende stoffen vallen, moet voor elk van deze categorieën worden gerapporteerd.

Nr.	CAS-nummer	Verontreinigende stof (VS) (1)	Drempelwaarde voor uitstoot (kolom 1)		
			in de lucht (kolom 1a) kg/jaar	in het water (kolom 1b) kg/jaar	in de bodem (kolom 1c) kg/jaar
29	143-50-0	Chloordecon	1	1	1
30	470-90-6	Chloorfenvinfos	—	1	1
31	85535-84-8	Chlooralkanen, C ₁₀ -C ₁₃	—	1	1
32	2921-88-2	Chloorpyrifos	—	1	1
33	50-29-3	DDT	1	1	1
34	107-06-2	1,2-dichloorethaan (EDC)	1 000	10	10
35	75-09-2	Dichloormethaan (DCM)	1 000	10	10
36	60-57-1	Dieldrin	1	1	1
37	330-54-1	Diuron	—	1	1
38	115-29-7	Endosulfaan	—	1	1
39	72-20-8	Endrin	1	1	1
40		Gehalogeneerde organische verbindingen (als AOX) (9)	—	1 000	1 000
41	76-44-8	Heptachloor	1	1	1
42	118-74-1	Hexachloorbenzeen (HCB)	10	1	1
43	87-68-3	Hexachloorbutadieen (HCBD)	—	1	1
44	608-73-1	1,2,3,4,5,6-hexachloorcyclohexaan (HCH)	10	1	1
45	58-89-9	Lindaan	1	1	1
46	2385-85-5	Mirex	1	1	1
47		PCDD + PCDF (dioxinen + furanen) (als Teq) (10)	0,0001	0,0001	0,0001
48	608-93-5	Pentachloorbenzeen	1	1	1
49	87-86-5	Pentachloorfenol (PCF)	10	1	1
50	1336-36-3	Polychloorbifenylen (PCB's)	0,1	0,1	0,1
51	122-34-9	Simazine	—	1	1
52	127-18-4	Tetrachloorethyleen (PER)	2 000	10	—
53	56-23-5	Tetrachloormethaan (TCM)	100	1	—
54	12002-48-1	Trichloorbenzenen (TCB's) (alle isomeren)	10	1	—
55	71-55-6	1,1,1-trichloorethaan	100	—	—
56	79-34-5	1,1,2,2-tetrachloorethaan	50	—	—
57	79-01-6	Trichloorethyleen	2 000	10	—
58	67-66-3	Trichloormethaan	500	10	—
59	8001-35-2	Toxafeen	1	1	1
60	75-01-4	Vinylchloride	1 000	10	10
61	120-12-7	Antraceen	50	1	1

Nr.	CAS-nummer	Verontreinigende stof (VS) (1)	Drempelwaarde voor uitstoot (kolom 1)		
			in de lucht (kolom 1a) kg/jaar	in het water (kolom 1b) kg/jaar	in de bodem (kolom 1c) kg/jaar
62	71-43-2	Benzeen	1 000	200 (als BTEX) (11)	200 (als BTEX) (11)
63		Gebromeerde difenylethers (PBDE) (12)	—	1	1
64		Nonylfenol en nonylfenolethoxylaten (NP/NPE's)	—	1	1
65	100-41-4	Ethylbenzeen	—	200 (als BTEX) (11)	200 (als BTEX) (11)
66	75-21-8	Ethyleenoxide	1 000	10	10
67	34123-59-6	Isoproturon	—	1	1
68	91-20-3	Naftaleen	100	10	10
69		Organische tinverbindingen (als totaal Sn)	—	50	50
70	117-81-7	Di(2-ethylhexyl)ftalaat (DEHP)	10	1	1
71	108-95-2	Fenolen (als totaal C) (13)	—	20	20
72		Polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) (14)	50	5	5
73	108-88-3	Tolueen	—	200 (als BTEX) (11)	200 (als BTEX) (11)
74		Tributyltin en zijn verbindingen (15)	—	1	1
75		Trifenylnin en zijn verbindingen (16)	—	1	1
76		Totaal organisch koolstof (TOC) (als totaal C of COD/3)	—	50 000	—
77	1582-09-8	Trifluralin	—	1	1
78	1330-20-7	Xylenen (17)	—	200 (als BTEX) (11)	200 (als BTEX) (11)
79		Chloriden (als totaal Cl)	—	2 miljoen	2 miljoen
80		Chloor en zijn anorganische verbindingen (als HCl)	10 000	—	—
81	1332-21-4	Asbest	1	1	1
82		Cyaniden (als totaal CN)	—	50	50
83		Fluoriden (als totaal F)	—	2 000	2 000
84		Fluor en zijn anorganische verbindingen (als HF)	5 000	—	—
85	74-90-8	Waterstofcyanide (HCN)	200	—	—
86		Zwevende deeltjes (PM ₁₀)	50 000	—	—
87	1806-26-4	Octylfenolen en octylfenolethoxylaten	—	1	—

Nr.	CAS-nummer	Verontreinigende stof (VS) ⁽¹⁾	Drempelwaarde voor uitstoot (kolom 1)		
			in de lucht (kolom 1a) kg/jaar	in het water (kolom 1b) kg/jaar	in de bodem (kolom 1c) kg/jaar
88	206-44-0	Fluorantheen	—	1	—
89	465-73-6	Isodrin	—	1	—
90	36355-1-8	Hexabroombifenyyl	0,1	0,1	0,1
91	191-24-2	Benzo(g,h,i)peryleen		1	

⁽¹⁾ Tenzij anders aangegeven wordt bij rapportage van een verontreinigende stof vermeld in bijlage II de totale massa van die verontreinigende stof vermeld of, als het om een groep van verontreinigende stoffen gaat, de totale massa van de groep.

⁽²⁾ Een streepje (—) geeft aan dat voor betrokken parameter en milieucompartiment geen rapportagevereiste geldt.

⁽³⁾ Totale massa fluorkoolwaterstoffen: som van HFC23, HFC32, HFC41, HFC4310mee, HFC125, HFC134, HFC134a, HFC152a, HFC143, HFC143a, HFC227ea, HFC236fa, HFC245ca, HFC365mfc.

⁽⁴⁾ Totale massa perfluorkoolwaterstoffen: som van CF_4 , C_2F_6 , C_3F_8 , C_4F_{10} , C_4F_8 , C_5F_{12} , C_6F_{14} .

⁽⁵⁾ Totale massa van de stoffen van groep VIII van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen (PB L 244 van 29.9.2000, blz. 1), Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1804/2003 (PB L 265 van 16.10.2003, blz. 1), met inbegrip van hun isomeren.

⁽⁶⁾ Totale massa van de stoffen van groep I en II van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 2037/2000, met inbegrip van hun isomeren.

⁽⁷⁾ Totale massa van de stoffen van groep III en VI van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 2037/2000, met inbegrip van hun isomeren.

⁽⁸⁾ Alle metalen worden gerapporteerd als de totale massa van het element in alle chemische vormen aanwezig in de uitstoot.

⁽⁹⁾ Gehalogeneerde organische verbindingen die aan actieve kool adsorberen, uitgedrukt als chloride.

⁽¹⁰⁾ Uitgedrukt als I-Teq.

⁽¹¹⁾ Rapportage voor de afzonderlijke verontreinigende stoffen is vereist indien de drempelwaarde voor BTEX (de sommatieparameter voor benzeen, toluen, ethylbenzeen en xyleen) wordt overschreden.

⁽¹²⁾ Totale massa van de volgende gebromeerde difenylethers: penta-BDE, octa-BDE en deca-BDE.

⁽¹³⁾ Totale massa van fenol en eenvoudige gesubstitueerde fenolen, uitgedrukt als totaal koolstof.

⁽¹⁴⁾ Met het oog op de rapportage van de uitstoot in de lucht moeten polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) worden gemeten als benzo(a)pyreen (50-32-8), benzo(b)fluorantheen (205-99-2), benzo(k)fluorantheen (207-08-9), indeno(1,2,3-cd)pyreen (193-39-5) (afgeleid van Verordening (EG) nr. 850/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende persistente organische verontreinigende stoffen (PB L 229 van 29.6.2004, blz. 5)).

⁽¹⁵⁾ Totale massa van tributyltinverbindingen, uitgedrukt als massa tributyltin.

⁽¹⁶⁾ Totale massa van trifenylnitroverbindingen, uitgedrukt als massa trifenylnitro.

⁽¹⁷⁾ Totale massa xyleen (ortho-, meta- en paraxyleen).